

РЕШЕНИЕ

№ 5873

гр. София, 20.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева

Танка Цонева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **11557** по описа за **2024** година докладвано от съдия Танка Цонева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по жалба на С. П. М. – разузнавач в „03 Криминална група Младост“ към сектор „Противодействие на криминалната престъпност“ към 07 РУ - СДВР срещу постановление от 07.10.2024 г. на прокурор при Софийска районна прокуратура /СРП/ по пр.преписка № 34642/2024 г., с което е отказано да бъде отменена наложената му „глоба“ в размер на 100 лева с постановление от 28.08.2024 г. на същия прокурор, с правно основание чл. 405, ал. 1, т. 2 от ЗСВ. В жалбата се релевира доводи, че оспореното постановление е незаконосъобразно и се отправя молба същото да бъде отменено, като се отмени и наложената на жалбоподателя глоба.

Излагат се аргументи за това, че оспореното постановление противоречи на чл.145, ал.1, т.3 от ЗСВ и на Указания относно прилагането на чл.145, ал.2, утвърдени със Заповед № РД-02-30/01.11.2016 г. на Главния прокурор на Република България, с цел осигуряване на еднакво и точно приложение в Прокуратурата на чл.145 от ЗСВ.

Твърди се, че в случая било възложено извършване на предварителна проверка, която по своята същност представлявала извън процесуална дейност, а не разследване по конкретно досъдебно производство, поради което и за осъществяване на достъп до следствения арест били необходими изрични разпореждания от прокурор, съгласно нормата на чл.253, ал.3 от ЗИНЗС.

По –нататък, в жалбата се акцентира на обстоятелството, че сроковете по чл.145 от

ЗСВ са инструктивни, като жалбоподателят е направил всичко възможно, за да установи местонахождението на лицето и да снесе сведения от него, съобразно дадените с прокурорското постановление указания.

В проведеното по делото съдебно заседание касаторът се представлява от пълномощника си –адв.К., която в дадения ход по същество на делото поддържа жалбата и пледира за отмяна на оспореното постановление, като незаконосъобразно, неправилно и несъобразено с доказателствата по делото. Сочи, че жалбоподателят работи в едно от най-натоварените районни управления в С., бил е награждаван, но никога не е бил наказван за неизпълнение на служебните си задължения. В заключение адв. К. претендира присъждане на разноски по чл.38, ал.1 от Закона за адвокатурата.

Ответникът – С. П. –прокурор от СРП, не се явява в проведеното по делото съдебно заседание и не изпраща процесуален представител. По делото е депозирано писмено становище от прокурор В. М. – СРП за неоснователност на подадената касационна жалба.

Прокурорът от СГП в проведеното съдебно заседание намира, че подадената касационна жалба е основателна и следва да бъде уважена от съда.

Административен съд София-град, IV касационен състав, като разгледа приложените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

По подадено от О. С. Г. заявление с твърдения за извършена кражба е била образувана преписка в СРП с № 34642/2024 г. Наблюдаващият прокурор по преписката, с постановление от 09.07.2024 г. за възлагане на проверка по реда на чл.145, ал.1, т.3 от ЗСВ е възложил извършването на такава на 07 РУ – СДВР. Определил е двумесечен срок за това, като е указал в случай, че срокът за извършване на проверката се окаже недостатъчен за изпълнение на дадените указания, да бъде изготвено мотивирано искане за удължаването му.

В цитираното постановление са дадени три указания, а именно: да се снемат допълнителни писмени сведения от лицето О. Г., като бъде установено местоположението му, включително и чрез справка дали се намира в някой от арестите в страната; да се възложат ОИМ с цел установяване на камери за видеонаблюдение и свидетели –очевидци; да бъдат извършени и други действия по преценка на водещия проверката.

С резолюция преписката е била разпределена за работа на жалбоподателя С. П. М. – разузнавач в „03 Криминална група Младост“ към сектор „Противодействие на криминалната престъпност“ към 07 РУ – СДВР. На 17.07.2024 г. М. е изготвил докладна записка, че е извършил проверка по преписката, като е снел допълнително сведение от Х. Б.; изготвен е протокол за липсващите стоки; от извършена справка по телефона с НСлС било установено, че О. Г. се намира в ареста, като по отношение на същия е била взета МН“Задържане под стража“ по ДП № 161/2024 г. по описа на СДВР, пр.преписка № 13827/2024 г. по описа на СГП за престъпление по чл.115 НК. В докладната записка е посочено, че предвид фактът, че Г. се намира в ареста, не може да бъде призован за снемане на допълнителни сведения.

С писмо от 22.07.2024 г. преписката е била изпратена в СРП.

С писмо на наблюдаващия прокурор от 06.08.2024 г. са били изискани писмени обяснения от служителя, на когото е била разпределена преписката за извършване на проверка. Такива са били изготвени от С. М. на 15.08.2024 г. В същите се твърди, че предвид ежедневната си натовареност по редица преписки и проверки, и с оглед

факта, че лицето се намира в НСлС, не е посетил ареста и не е снел допълнителни сведения от Г..

С постановление от 28.08.2024 г. на С. М. на основание чл.405, ал.2 от ЗСВ е наложена глоба в размер на 100 лева, поради неизпълнение на прокурорски разпореждания, дадени с постановление от 09.07.2024 г.

Срещу така постановения прокурорски акт е постъпила жалба от С. М., като с постановление от 07.10.2024 г. наблюдаващият прокурор е отказал да отмени наложената на М. глоба с постановление от 28.08.2024 г.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Видно от мотивите на Определение № 26/10.07.2023 г. по адм.д. № 20/2023 г. на смесен петчленен състав на ВКС и ВАС, производството по чл. 405 от ЗСВ съдържа специални правила относно условията и реда, както за налагане на наказания, така и относно начина на тяхното обжалване. Съгласно чл. 405, ал. 2 вр. ал. 1 от ЗСВ за неизпълнение на дадено въз основа на този закон разпореждане от съдия, прокурор, следовател, държавен съдебен изпълнител или съдия по вписванията се налага глоба от 50 до 2000 лв. В нормата на чл. 405, ал. 3 от ЗСВ е предвиден ред за оспорване на глобата - пред наложилния наказанието съдия, прокурор, следовател, държавен съдебен изпълнител или съдия по вписванията въз основа на жалба на лицето, подадена в 7-дневен срок от съобщението, който има правомощията да я отмени или измени. Съгласно чл. 405, ал. 4 от ЗСВ, решението или постановлението по жалбата подлежи на обжалване по реда на ЗАНН. Следователно, цитираните норми на ЗСВ предвиждат особен ред, както с оглед органа, компетентен да налага наказанието за конкретно нарушение, така и този, който следва да извърши проверката, в различие от общата процедура по ЗАНН за налагане на административното наказание от несъдебен орган (което изисква проверка от съдебен орган по реда на чл. 59, ал. 1 от ЗАНН пред районния съд, в района на който е извършено/довършено нарушението). Поради тези специфики на производството, препращането в чл. 405, ал. 4 от ЗСВ към обжалването по ЗАНН се отнася единствено до правилата за касационното обжалване по чл. 63в от ЗАНН, което означава, че обжалването се осъществява по реда на глава дванадесета от АПК пред административния съд, но на основанията по НПК.

Предвид изложеното, настоящият касационен състав приема, че подадената жалба е процесуално допустима, същата е постъпила в срок и е подадена от надлежно легитимирано лице.

Разгледана по същество жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

От приложените по делото писмени доказателства безспорно се установява, че не е налице неизпълнение на прокурорско разпореждане, дадено с постановление от с постановление от 09.07.2024 г. за възлагане на проверка по реда на чл.145, ал.1, т.3 от ЗСВ.

В изготвената докладна записка от С. М. са описани извършените от него действия, като ясно е посочено, че лицето О. Г. се намира в НСлС, където пребивава във връзка с взета МН „Задържане под стража“.

В конкретиката на настоящия казус следва да се отбележи, че преписката се е намирала в 07 РУ – СДВР за сравнително кратък период от време – от 16.07.2024 г. до 22.07.2024 г., след което е била изпратена в СРП с отбелязване „изпълнени указания“. Изцяло в правомощията и задълженията на наблюдаващия прокурор е да провери какви действия са били извършени в хода на проверката, какви факти са били установени, респ. какви последващи действия следва да се възложат, за да бъдат

резултатите от проверката всестранни и обективни, установяващи релевантните към предмета й факти. Така наблюдаващият прокурор, вместо да укаже на пол.инспектор, извършващ проверката, че следва да посети ареста и да снесе допълнителни сведения от лицето по конкретно поставени въпроси, като за тази цел издаде съответното разпореждане по реда на чл.253, ал.3 от ЗИНЗС, е изискал писмени обяснения от инспектор М. за неизпълнение на дадените указания, след което е санкционирал същия с налагане на глоба с постановление от 28.08.2024 г. Изтекъл е едномесечен срок, в който е могло да бъдат извършени съответните действия в хода на проверката –инсп. М. да посети ареста и да снесе допълнителни сведения от лицето.

В случая следва да се отбележи, че не е налице нито твърдяната в жалбата обективна невъзможност за изпълнение на дадените от наблюдаващия прокурор указания, нито е налице твърдяното в постановлението на прокурора за налагане на глоба „пълно неизпълнение на дадените разпореждания“. Налице е частично изпълнение на указанията, дадени в постановлението за възлагане на предварителна проверка от 09.07.2024 г., което по никакъв начин не е довело до неоснователното забавяне на производството. Ето защо, не е осъществен фактическият състав на административното нарушение по чл.405, ал.1 от ЗСВ, поради което оспореното постановление следва да се отмени като незаконосъобразно.

Само за пълнота на изложението във връзка с направеното от жалбоподателя възражение в жалбата, че в случая не се касаело за прокурорско разпореждане, дадено по съответния ред въз основа ЗСВ, което да води до липса на елементите на фактическия състав на твърдяното нарушение, както и основание за налагането на административно наказание, съдът намира същото за неоснователно. В тази насока следва да се отбележи, че липсва друг процесуален ред, по който да се ангажира административната отговорност за неизпълнение на дадените от прокурора разпореждания.

При този изход на спора, право на разноски има жалбоподателят, чийто процесуален представител своевременно поиска присъждане на такива на основание чл.38, ал.1 от ЗА. В тази връзка обаче не са представени никакви писмени доказателства, установяващи наличието на някоя от хипотезите на чл.38, ал.1, т.1- т.3 от ЗА за оказване на безплатна правна помощ, поради което искането за присъждане на разноски следва да се остави без уважение.

Така мотивиран и на основание чл. 405, ал.4 от ЗСВ, IV касационен състав
РЕШИ:

ОТМЕНЯ постановление на прокурор от СРП от 07.10.2024 г., с което е оставена без уважение жалбата на С. П. М., срещу прокурорско постановление от 28.08.2024 г., като ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ наложената на С. П. М. ГЛОБА в размер на 100 лева.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на разноски, като неоснователно.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

